UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatæ, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 14. Superabis artes, quibus infernalis Pharao conatur perdere opera tua bona, si ea ab oculis hominum abscondas, sicut Amram & Iochabed filium Moysen ab oculis Ægyptiorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-53012

Visual Library

quod homo debeat velle ſuâ voluntate, & quomodo procedere debeat in actibus talis voluntatis (de quibus ſuo loco dicemus, agendo de oratione in horto.) Alterum huius exemplar fuit (in quo hoc clare patuit) caſus de quo modo agimus. Realiter & ſyncerè volebat Chriſtus (teſte D. Gregor.) abſcondere hæc præclara opera, & non præclamari, nec à b aliis cognoſci. Verum hoc ſolùm voluit voluntate humanâ, totum hoc agendo, quod merus homo, & poteſt, & ſolet, vt in vulgus non ſpargatur, & id quod agit, hoc eſt, petere & commendare candidè, vt maneat ſecretum, & multis manuum geſtibus comminari, demonſtrans ſe grauiter offenſum iri per contrarium, vt per hoc homines inſtruat, quando faciunt aliqua bona opera, procurent pro ſuo modulo, & velint realiter & candidè, vt illa neſciant homines, ob graue periculum, cui exponuntur. Ita vt quando Deus volontate Diuinâ vellet ea publicari, ob aliorum ſalutem, ſit quaſi contra eorum voluntatem. (*Prodantur inuiti*) dicebat D. Gregor. eo modo, vt ipſi de ſuo agant quod poſſunt, & quantum poſſunt, vt ſub ſilentio tegantur. Et ſi Deus per ſuam voluntatem voluerit abſolutè illa detegere & publicare, hoc erit, quod maximè conueniet.

D. AGATHON. *Epiſt. ad Auguſtos, habetur in 6. Synodo Gener.*

Marc. 7. 24.

IV. Quomodo Chriſtus idem & noluerit & voluerit.

Ex hac doctrina declarauit poſtmodum D. Agathon Pontifex, D. Gregorij ſucceſſor, verba quædam difficiliora ex D. Marco, qui ait: Ingrediens Ieſus terram Tyri & Sidonis voluit latere, & non potuit. *Ingreſſus domum, neminem voluit ſcire, & non potuit latere.* Volebat Diuinam ſuam lucem abſcondere, & minimè potuit: Quomodo vero hæc dici poſſunt de eo, qui omnia merâ & liberâ ſua voluntate continet? Intellige ait, quòd loquitur de Chriſto, ſecundùm quod homo eſſet. *Latere voluit: quia tanquã homo, vt lateret, quantum ſatis erat, fecit. Ingreſſus eſt enim domum, occultauit ſe, diſcipulis impoſuit ſilentium.* Ad hoc tanquam Magiſter noſter vult, vt opera ſua planè Diuina ſilentio contegantur, licet in illis nullum ſubeſſet periculum, etſi ſole clarius omnibus forent cognita: Ad inſtructionem noſtram, vt ſi ſeruare velis opera tua bona (quibus tantum ſubeſt periculum,) ſi publicè ſint facta, contende, quantum eſt in te omnibus modis, & ſyncerè, ſecretè ea peragere, vt non videantur, aut ſciantur, committens Deo eorumdem manifeſtationem, qui in hoc ſapienter prouidebit, quod magis viderit expedire, ad ſui nominis gloriam, & aliquando reddet illa cognita & manifeſta, magis ſyncerè & in rei veritate, quàm tu ea coneris abſcondere, vt neſciantur.

§. 14. *Superabis artes, quibus Pharao infernalis conatur perdere opera tua bona, ſi ea ab oculis hominum abſcondas, ſicut Amram & Iochabed filium Moyſen ab oculis Ægyptiorum.*

HVic propoſito valde quadrat conſideratio Origen. circa hiſtoriam, quam Spiritus S. nobis refert de filiis Iſrael in Ægypto. Extremam moleſtiam & anxiam ſollicitudinem inferebat ſuperbo illi & tyranno Regi Pharaoni, videre Hebræos tam fœcundos in natis filiis, iiſque omnibus tam ſanis & formâ venuſtis: timens, ne ſuccreſcentes in ſe & regnum ſuum inſurgerent, & omnes interficerent; vt ſe huic periculo opponeret, cogit ſapientes ſuos & concilium, quibus ait: Amici, parum ſolliciti viuimus, cum vita & libertas noſtra magno ſubiaceat periculo: ecce enim aduenæ hi Iſraelitæ in tantum exereſcunt numerum vt videtis, & quis ambigat, quin poſſent in nos & regnum noſtrum inſurgere, quocircà neceſſariò præcauendum huic damno, idq́ valde ſubtiliter atque eo modo, vt priuſquam conſpirent in vnum & ſumant arma, eos omnes deleamus: *Ecce populus filiorum Iſrael multus & fortior nobis eſt, venite ſapienter opprimamus eum.* Ad hoc primò, modum nititur reperire, quo nec viri filios generent, nec mulieres concipiant: Hic autem fuit vt illos tam grauibus opprimeret laboribus, qui laſſatos conſumerent. In quem finem dicebat, quod ſtatuiſſet binas ciuitates & eas valdè celebres ædificare, in quibus poſſet aulam ſuam Regalem conſtituere, & illi futuri ſint, quibus incumbat prouidere & omnia materialia aduehere, lateres, ceſpites, calcem, & quidquid neceſſarium fuerit huic operi: & hoc innuit ſacer textus his verbis: *Omni ſamulatu.* Atque ad hunc finem omnes conſcribit, conſtituit operum præfectos, cuique aſſignat certum penſum tot laterum, quod eorum vires longè excederet, & ſi illud non explerent crudeliſſimè virgis illos ex vepribus, ſpinis ſentibuſque flagellabant.

Et ait Philo latè deſcribens hanc hiſtoriam, quòd illos, qui ſe infirmitatis cauſsâ excuſabant, occiderent: Erant hi labores tam intollerabiles, vt eos adeò defatigarent, vt felices ſe æſtimarent noctibus præ graui ſomno in terram decidere, quo medio videbatur, quod omnino obliuiſcerentur & ceſſarent inordinati motus carnis, & ad filios procreandos fierent imbecilles. Inſuper,

narrat.

Prou. c. 22.30.

(narrat Spiritus S.) agebant vitam triſtem, amaram, illos irridentibus Ægyptiis: *Ad amaritudinem ducebant vitam eorum, operibus duris luti & lateris, omnique famulatu, quo in terra operibus premebantur.* Veruntamen non ex animo ſucceſſit hoc conſilium Pharaoni: *Non eſt conſiliũ contra Dominum*; qui præclaro miraculo rem ita diſpoſuit, quod exponit D. Auguſt. quòd ipſo eodem medio magis & magis filij Iſrael multiplicabantur, ita vt, quò amplius creſcerent eorum labores, eo & illis magis augerentur filij. *Quantò opprimebant eos* (ait Spiritus S.) *tantò magis multiplicabãtur & creſcebant.* Cum verò hoc ſuperbus ille aduerteret tyrannus, crudelitatem exorditur ſuo cordi propriam, hanc nempe, vocat obſtetrices, quibus præcipit, vt quãdo parerent Iſraelitarum mulieres, eorum filios ſuffocarent. Nihil tam facilè (teſte Ariſt.) quam obſtetrici ſuffocare puerulum recens natum, impediendo illi reſpirationem: vel permittendo vt proprio matris ſanguine ſuffocetur, & hoc ita fit, vt in eo obſtetrix non habeat, quòd multum ſit ſollicita. Sed nec illud Pharaoni feliciter ſucceſſit conſilium: adeo enim Deus diuino ſuo timore permouit obſtetrices, vt Regi pro excuſatione referrent, feminas Iſraelitarum a Deo hac in re eſſe exercitatas, vt eas ob partus neceſſitatem non vocarent, & quando ipſæ accederent, filios iam inuenirent natos, & extra omne periculum incolumes.

Lib. 18. de ciu. c. 6. & ſer. 89. de temp. Exod. 1. 12.

Lib. 7. de hiſt. anim. c. 10.

II. Pharaonis in Iſraeli. tria ſcelera.

Quid tum Rex ille impiiſſimus & immiſericors? pro vltima reſolutione mandat omnibus Ægyptiis, vt quos viderint ipſi Iſraelitarum puerulos, raperẽt, Niloque flumine demergerent, qui eſt curſu rapidiſſimus: *Præcepit ergo Pharao omni populo ſuo, dicens; quidquid maſculini ſexus natum fuerit in flumen proiicite.* Ad quæ verba ſic Rupertus Abbas ait: (*Tria ſcelera commiſit Pharao, primum: quòd hoc intendit opprimendo filios Iſrael, quatenus voluptate generandi mortuã filij non procrearentur. Secundum: quòd obſtetricum dolo agere nititur, vt nati paruuli clam interimerentur. Tertium: cum apertã ſæuiens perſecutione præcepit omni populo ſuo, vt maſculos in flumen proiicerent.*) Quærit Origenes, quid remedij in hoc caſu ſupereſſet Iſraelitis? Reſpondet, nullum aliud, quam filios ſuos ſubtrahere oculis Ægyptiorum, cum euidens eſſet, quòd videri illos, & perire vnum quid eſſet, & hoc remedio ſibi præſidio fuerunt parentes Moyſi & Aaron ſcilicet Amram & Iochabed, vt filios ſuos incolumes conſeruarent, & illum tantò magis elaborarunt abſcondere, quantò viderunt eum elegantiorem & ita eum tribus menſibus occultarunt: quando verò viderunt non poſſe vlterius puerum celari, recluſit eum mater in fiſcella ex iuncis pice circumquaque illitã, & eum defluxui fluminis commiſit, eo modo vt puerulus non videretur. O Deus optime: & quæ hæc cura tanta abſcondendi pulcherrimum filiolum, vt non appareat nec eum videant Ægyptij: ne mireris: ſciunt enim tantum puerulo ſupereſſe vitæ, quantum quæ illum pepererat, eum illis abſcondiſſet, ne eum viderent. Hæc eſt illa hiſtoria, (ait D. Gregor. Nazianz.) quæ licet in ſe ſit admirabilis, tamen nobis ea eſt ſpecialiter conſideranda, ſpirituali ſenſu ad noſtram inſtructionem.

Rupert. c. 6. in cap. 1. Exod. tom. 1.

Lib. de vita Moyſi.

Lib. de vita Moyſi.

III. Diabolus v. Pharao bona perſequitur opera.

Caſus autem hic eſt, nihil vehementius torquet Pharaonem infernalem, quod quod videat Iſraelitas, id eſt, animas fideles, concipere & parere filios maſculos id eſt opera pia & inſignia in obſequium Dei, liberales eleemoſynas, orationes feruentes, ſtricta ieiunia, pungentia cilicia, confeſſionem lachrymoſam, Communionem deuotam: hæc enim filij ſunt, qui ei bellum inferunt, & regnum eius euertunt. Filiabus ſe non opponit, quæ ſunt opera repentia carnis veſtræ: quinimo ea potius exoptat, cænam opiparam, confabulationes de vita proximi, ſpectacula comædiarum, ambulationes ſub aëre, viſitationes ob ſolam conuerſationem: itaque adnititur primariò ne filios maſculos concipiatis. Paulò ante diximus animam illis imprægnari, quando concipis ieiunandi propoſitum, confitendi peccata tua, communicandi, dandi eleemoſynam, & hoc eſt quod dixit Iſaias de bonis animabus. *A facie tua Domine, concepimus.* Conſiſtentes, Domine in conſpectu tuo imprægnatæ ſumus & concepimus. Quoties poſitus ante Chriſtum crucifixũ, & eum pro te mortuum conſiderans, ais: O Domine, quid ego pro te faciam, qui tanta pro me feciſti? dediſti ſanguinem tuum pro me, dabo ego bona mea pro te: creaſti me regno tuo in regem, volo igitur ad illud accedere per contemptum bonorum tam vilium, qualia ſunt huius mundi. O Domine: quàm plus æquo eſt nudis tabulis me vti pro ſtrato in pœnam meorum peccatorum, cum tu pro eis in cruce clauis, confixus pependeris. Corpus hoc diſciplinis affligere me decet cum carnem tuam flagellis laceram intuear.

Iſai. 26.18.

Conatur autem diabolus, iſtorum filiorum impedire conceptus, detinendo te rebus nouis, auferendo tibi orationis quietem, in qua filij concipiuntur. Quid agit, vt te ab oratione retrahat? te detinet occupatũ luteo & paleis ſuperbus ille Pharao; & conceptus ingerit ædificandi in

 terra,

terra, ea quæ ſunt bonorum, honoris, ac deliciarum. Hoc ipſe intendit, quando non valet te in hoc perturbare; ſi quando videat te bonum aliquod concepiſſe propoſitum, faciendi aliquod opus pium, accurrit totis viribus adnitens, vt quo momento, illud paris, & in lucem edis, præfocetur, occludendo reſpirationem & ſpiritum. Hoc eſto, prægnans, bonam tibi molitur auferre intentionem, vel eam detorquere, vt enim iam diximus, ſpiritus boni operis, quem Deus quærit, eſt intentio, voluntas, & actus cordis veſtri; Contendit ipſe extinguere feruorem & viuacitatem intentionis, vt cum boni operis corpus illud in lucem prodierit, ſit ſine ſpiritu, ſine deſiderio placendi Deo, nec gratum diuinis eius oculis. O Deus me cuſtodiat; & in quot hominibus producit hunc effectum? qui opera bona pariunt, ſed ſunt velut mortua ſine ſpiritu feruoris, quo Deo illa offerant, ſupplicantes, vt ea in ſui honorem accepiet, & in remiſſionem admittat peccatorum, & animæ ſuæ beneficium; opera faciunt & pariunt, ſine feruore, ſine ſpiritu, & ſunt vt ſine anima corpus, opus exanime. Quando nec in ipſo aliquid efficere præualet Satanas, ſed videt animam tuam in partu robuſtiorem progredientem bonis deſideriis, ea in lucem perfectè producendo: dando huic eleemoſynam, alteri ſanum conſilium: cum humilitate proſtratum te ad pedes Confeſſarij, & poſtmodum ſummâ deuotione ad altare, recipiendo ſacram Synaxim: illud modò prætendit, vt illa exponas & perdas in oculis Ægypti, id eſt mundi, illa faciens vt ab vno bonus videaris, & te extollat alius, & te magnifaciat alter, & te videat vt miſericordem, pium, Deo deuotum. Caue tibi ab hoc, quòd ſi hoc egeris (ait Origines) puta tibique perſuade quòd filios iſtos expoſueris, vt eos in præterfluentem deiiciant; quòd eos laus & hominum æſtimatio ſuſtollat, & ſic pereant.

Origen. *Denique refert ſcriptura, quòd de tribu Leui, quædam genuit maſculum, & videns infantem eſſe elegantem, occultauit eum menſibus tribus. Vide ſi non propterea nobis præcipitur, ne bonos actus in publico geramus, ne iuſtitiam noſtram coram hominibus faciamus, ſed vt clauſo oſtio oremus Patrem in occulto & quod facit dextera noſtra, neſciat ſiniſtra. Niſi enim in occulto fuerit abripietur ab Ægyptiis, inuadetur, in flumen iactabitur, vndis & fluctibus ſubmergetur. Ergo ſi facio eleemoſynam, quia opus Dei eſt, maſculum genero, ſed ſi ita faciam, vt hominibus innoteſcat, & ab hominibus lauder, quaſi non eam occultè tero, rapta eſt ab Ægyptiis & eleemoſyna mea, & in flumen demerſa eſt, & tanto labore & tanto ſtudio Ægyptiis maſculum genui. Propterea ô vos populus Dei, qui hæc auditis, nolite putare, veterum vobis fabulas recitari, ſed doceri vos per hæc vt agnoſcatis ordinem vitæ, inſtituta morum, fidei virtutiſque certamina.* Et non leuiter prætereas in hac hiſtoria duo quæ ſingulari curâ nobis repræſentat Spiritus S. Primum, quòd tantò plus Iochabed mater Moyſi ſollicita eſſet & anxia, vt filiolum ſuum oculis hominum occultaret, quantò vidit eum eſſe elegantiorem. *Videns eum elegantem abſcondit tribus menſibus.* Iam præterlapſi erant decem anni, quibus Pharao edictum tam immane promulgarat, vt omnes filiorum Iſrael puerulos vndis Nili demergerent. a In illis peperit Aaronem, & vt eum indemnem conſeruaret, certo credendum eſt, quod eum in partu abſconderit; verum maiorem habuit curam Moyſi: quia eum conſpexit formoſiorem. Et credunt b D. Auguſt. c & Rupert. d & affirmat Ioſephus e & D. Stephanus indicauit, patrem eius habuiſſe reuelationem, filium illum fore populi ſui liberatorem. Secundum: filium illum, cui mater, quæ eum peperit abſcondendo plùs inſudabat: eum fuiſſe, quem Deus lucidiùs expoſuit oculis Pharaonis, populi ſui & totius Regni. Rem etenim ita diſpoſuit, vt Princeps filia Pharaonis Moyſen inueniret, reuelaret, & ad patrem deferret, in cuius palatio educaretur: ipſomet Rege ſuperponente capiti eius diadema ſuum, quod puerulus detrahens in terram deiecit, pedibus ſubſtrauit, & contriuit, ita Ioſephus.

Quàm ſunt hæc diuina myſteria, ait Origen. quæ te docent, quid tibi ſit agendum, pariter & credendum. Primum. Quòd ſi magna cura tibi ſit inuigilandum, vt opera tua pia & maſcula hominum oculis abſcondas, Illud tibi tantò maiori ſtudio conandum, quantò hæc fuerint præclariora: hæc enim euidentiori periculo ſubiacent ſubmerſionis viſa ab hominibus, te eorum laudibus adhærente, & de iis exultante. Quantò liberalior fuerit eleemoſyna, & quantò ſtrictior pœnitentia, & durius cilicium, & diſciplina ſanguine profuſior, tantò maiori ſtudio tibi contendum, vt ea hominum conſpectui ſubtrahas. Hoc enim eſt, ſicut diximus, quod Chriſtus egit in ſtupendis illis operibus, illuminatione cœcorum, & præcipuè orationibus ſuis, quibus elegit loca ſemota & noctis ſecreta. Sed particulariter, quando gloriæ ſuæ facere voluit oſtenſionem, in illa tam myſterioſâ ſui corporis transfiguratione, quã ſummopere diſcipulis ſuis prohibuit ne publicarent. Verùm enim vero ſecundũ

accipe,

» accipe, quod quantò diligentius hoc egeris tan-
tò Deus amplius in ſeſuſcipiet illa detegere, &
» oculis præcipuorum huius mundi exponere, ſum-
» ma cum veſtra gloria, efficiendo, vt ipſimet po-
» tentiſſimi coronam capiti veſtro imponant, &
» ſummis te præconiis extollant: hoc eſt enim
» quod (teſte Origen.) prædixit Dauid: *Et edu-*
Pſ. 36. 6. » *cet quaſi lumen iuſtitiam tuam, & iudicium tuum*
» *tanquam meridiem.* Penſandum eſt verbum il-
» lud. *Educet*; videtur enim creationi lucis allude-
2. ad Cor. 4. 6. » re, quam, dixit D. Paul. Deum de tenebris pro-
» duxiſſe. *Deus qui dixit de tenebris lucem ſplende-*
» *ſcere.* Eodem planè modo educet in conſpectu
» totius mundi lucem tuorum bonorum operum,
» quæ in ipſis profundiſſimæ noctis tenebris pa-
» traſti, & ea quæ operatus es inter obſcuriſſimas
» vmbras, in lucem meridianam producet ſpe-
» ctanda, te neſciente quomodo, aut quâ ratione:
» de quibus alias egimus perlatè explicantes di-
» uerſa loca S. Scripturæ, & hiſtorias ſanctorum
Tract. nu. 142 vſque 351. » notatu digniſſimas. Hoc autem nota, fortiſſi-
» mum & magnanimum hunc Moyſen non ad-
» miſiſſe laudes has, nec gloriam ſibi à Pharaone
» oblatam, ſuperponente eo capiti eius regium
» diadema, è contra verò pedibus ſuis ſubſtrauiſſe:
» hoc enim tibi agendum de præclariſſimis tui
» laudibus, quibus te mundus excipiet, ſubſterne
» illas pedibus tuis, protere, conculca: quære au-
» tem & opta, vt honor ille Deo cuius eſt omne
» bonum, deferatur.

§. 15. *Bona opera à præſtigiatoribus liberabuntur, ſi oculos veſtros in Deum ſixeritis, componentes ſtructuram, quam Deus ſtatuit candelabri luminum, & Altaris aromatum.*

☞ 30 EXplico vobis ſecundum documentum. Non prohibet vobis Chriſtus opera veſtra bona agere in oculis hominum, ſed agere illa, pro ipſis prætendendo, vt ipſi vos videant, & attendant vt tu ſis eorum ſcopus, vt te laudent, & bonum habeant, hoc enim dicit: *Ne videaris.* Videant opera veſtra, ſed tu ne propter illa videaris, ſed Deus ipſe ob ea extollatur, & glorificetur, & quia ea vident, ſint bene ædificati, & feruenter excitati, vt ſimilia ad Dei gloriam exequantur. Hoc eſt, *videant opera veſtra bona & glorificent.* non vos ſed Deum, *Patrem veſtrum* &c. Et vt vno verbo dixerimus, non dicit vobis, vt non exponatis opera veſtra bona hominum oculis, ſed vt illa exponendo, ſimul oculos veſtros in Deum dirigatis, non expetendo veſtram laudem, & æſtimationem bonam, ſed Dei gloriam, alioſque permouere, vt Deum glorificent, & veſtrum ſequantur bonum exemplum.

Præcepit Deus, vt ſummo ſacerdoti fierent veſtes pretioſiſſimæ opere plumario ſummo labore, lapidibus maximi pretij intertextis, qui hinc inde lumen, fulgoremque diſpergerent, quibus ſic indutus prodiret in publicum, oſtentans, & totius populi oculis veſtes has præclariſſimas obiiciens, voluitque Deus, vt omnes oculos ſuos in eas dirigerent, earumque pulchritudine ob- *Eccl. 45. 14.*
lectarentur. Idcirco vocauit Spiritus S. hunc veſtium ornatum, *Deſideria oculorum.* De quo *Epiſt. 128. ad Fabiol.*
particulariter ſcribit D. Hieron.

Verumtamen voluit Deus, vt ſacerdos præter hunc ornatum, geſtaret in fronte laminam auream ante oculos, in qua ſculptum erat ineffabile Dei nomen: quaſi quis dicat. Exponat Pontifex magnificas veſtes ſuas oculis totius populi, & cuncti ſuos in illas deflectant, Pontifex vero ſuos in ſolum Dei nomen. Hoc agere conuenit viro ſancto, viro in vera pietate bene inſtructo & fundato, Apoſtolicæ vitæ imitatori. *I.*
Apoſtolis enim ait Chriſtus, vt veſtibus induantur pretioſis, fulgentibus, veſtibus lucis, & eas *Superiori, incumbit aliis prælucere.*
omnium oculis exponant; *Sic luceat lux veſtra* &c. Illi vero ſuos in ſolum Dei nomen dirigant. Plus æquo eſt Epiſcopum dare eleëmoſynam in conſpectu totius populi, & omnes Magnates & nobiles accedere ad confeſſionem, ad ſacram Synaxim, viſitare noſocomia Et vos videant, ô Domini, famuli veſtri Eccleſias frequentantes, obeuntes veſtras ſtationes. Vos quoque videant ô Dominæ, filiæ veſtræ, pediſſequæ & ancillæ intrantes oratorium, multum temporis contemplationi rerum Diuinarum impendentes; oculos ſuos in vos colliment; vos vero non in ipſos, ſed in ſolum Deum, his optantes ſolam eius famulatum; ſicque nullum damnum ſed magnum vobis lucrum proueniet. Tàm eſt difficilis quàm admirabilis philoſophiæ doctrina, ſententia quædam prolata à Spiritu S. per os Salomonis: *Faſcinatio nugacitatis obſcurat bona.* *Sap. 4. 12.*
Quæ meo iudicio, ſic ſonat. Faſcinatio vana obſcurat, & bonorum conſumit pulchritudinem, obnubilat, & obumbrat. *II. Quid ſit oculorum faſcinatio.*

Conueniunt omnes Philoſophi, inſuper & viri ſanctitate præclari, (vt alias notauimus) reipſa inueniri oculos quoſdam, qui ſolô viſu faſcinant, non præſtigiis, ſeu magicis artibus, ſed vi quâdam naturali. Quoſdam eſt inuenire *Tract. 2. nu. 31.*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN